

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Er/492/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205311
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513205311.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 proti povinnému L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. H. XX/XX, L. B. L. v konaní o vymoženie príslušenstva takto

rozhodol:

Súd **zastavuje** exekúciu.

Oprávnený a povinný **ne majú právo** na náhradu trov konania.

Súd **priznáva** trovy exekúcie náhradníkovi súdneho exekútora JUDr. Andrejovi Dembickému, Exekútorský úrad Košice, Werferova 1, 040 11 Košice vo výške 47,27 eur a **ukladá** oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Oprávnený podal exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie príslušenstva na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C/92/2012-49 zo dňa 28.2.2013. Súdny exekútor JUDr. Andrej Dembický požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd udelil poverenie súdnemu exekútorovi dňa 18.10.2013 pod číslom 5710 032344.

V priebehu exekučného konania predložil súdny exekútor súdu návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že po vydaní upovedomenia o začatí exekúcie mu povinný oznámil, že vymáhanú pohľadávku zaplatil dňa 6.3.2013, teda ešte pred začatím exekučného konania a oprávnený potvrdil túto skutočnosť a súhlasil so zastavením exekúcie.

Podľa § 57 ods. 1 písm. f) zák. č. 233/1995 Z. z. exekúciu súd zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané.

Citované ustanovenie upravuje zastavenie exekúcie pre prípady, keď zanikne právo priznané exekučným titulom. Jedným zo spôsobov zániku práva je splnenie si povinnosti. K tomuto zániku musí v zmysle ustálenej judikatúry a názoru odbornej verejnosti dôjsť v čase medzi vydaním exekučného titulu a začatím exekučného konania.

Keďže súd mal preukázané, že k zániku pohľadávky skutočne došlo ešte pred začatím exekučného konania, v zmysle cit. zákonného ustanovenia exekúciu zastavil.

O trovách oprávneného a povinného rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. Oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky, ktorá bola zaplatená ešte pred začatím exekučného konania, zavinil zastavenie exekučného konania, teda mal by povinnému nahradiť trovy konania. Povinnému však žiadne trovy nevznikli, preto súd vyslovil, že oprávnený a povinný **nemajú právo** na náhradu trov konania.

O trovách exekúcie teda súd rozhodol v súlade s § 203 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. a §§ 14, 15 a 22 vyhl. MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov tak, že priznal exekútorovi trovy exekúcie vo výške 47,27 eur a zaviazal oprávneného, aby ich uhradil exekútorovi v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia, pretože zavinil zastavenie exekúcie.

Tieto trovy pozostávajú z minimálnej odmeny súdneho exekútora v zmysle § 14 vyhl. MS SR č. 288/1995 Z. z. vo výške 33,19 eur bez DPH, poštovného vo výške 6,20 eur bez DPH a 20% DPH z odmeny a hotových výdavkov vo výške 7,88 eur.

Súdny exekútor si uplatnil aj hotové výdavky za založenie spisu vo výške 3,32 eura. Súdu je zrejmé, že pri výkone exekúcie vznikajú aj výdavky na kancelárske potreby. Exekútor však nepredložil súdu špecifikáciu týchto výdavkov, z ktorej by bolo možné zistiť, aké položky a v akej výške zahrnul do týchto nákladov, ani aká je jednotková cena jednotlivých položiek a za aký počet kusov tej ktorej položky si náklady účtuje. Pri založení spisu pritom potrebuje 1 spisový obal a maximálne pár kusov papiera, náklady na čo určite nedosahujú výšku uplatnenej náhrady. Vzhľadom na tieto skutočnosti mu súd náhradu týchto výdavkov nepriznal.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto uznesenia je možné podať odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Proti druhému a tretiemu výroku tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 58 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.11.2013 v spojení s 202 ods. 2 O.s.p.).

Proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca (§ 374 ods. 4 O.s.p.).